

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az arányosság megsértésére alapított jogalap. A *Save Energy* projekt keretében ugyanis a felperes és a Bizottság *Grant Agreementet* kötött az említett projekt társfinanszírozásáról. A felperes azt állítja, hogy a projektben foglalt valamennyi célt teljesítette, és a Bizottság a fent említett, 2014. október 28-i határozatban (a továbbiakban: megtámadott határozat) kizárólag formális, pusztán könyvelési és dokumentációs szempontokat vett figyelembe, tekintet nélkül az elért eredményekre. A követelt összeg visszafizetése túlzott terhet ró a felperesre, tekintettel KKV voltára, és korlátozza a cselekvési szabadságát, így tehát egyértelműen megsérti az arányosság elvét.
2. A második, a jogos bizalom és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalap. Egyrészt ugyanis a Bizottság sosem ellenezte a projekt 32 hónapos végrehajtása alatt a felperes által kidolgozott munkamódszert. A felperes e magatartásból azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottság elfogadta a hozzá folyamatosan benyújtott iratokat, így a megtámadott határozat súlyosan sérti a jogbiztonságot. Másrészt a Bizottság azzal, hogy nem fedezte fel időben a megtámadott határozatban felrótt szabálytalanságokat, a felperesben azt a meggyőződést keltette, hogy magatartása szabályszerű volt. Az így keltett meggyőződést a bizalomvédelem és a jogos bizalom elve alapján védelemben kell részesíteni, következésképpen a Bizottság nem teljesített az ellenőrzési kötelezettségét, és ezért megsértette a megfelelő ügyintézésre vonatkozó kötelezettségét.
3. A harmadik, a szerződés annak következtében való megsértésére alapított jogalap, hogy a Bizottság súlyos mérlegelési hibát vétett akkor, amikor nem vette figyelembe a felperes felvilágosítását és állításait, valamint tévesen értékelt a felperes által megfelelő időben benyújtott iratokat és információkat. A Bizottság a megtámadott határozat elfogadásával megsértette a *Grant Agreementben* foglalt szerződési feltételeket. A felperes úgy véli, hogy a Bizottsággal való érintkezés során bebizonyosodott, hogy ő tiszteletben tartotta a szerződés rendelkezéseit, és teljesítette a *Save Energy* projekt keretében való támogatás megszerzéséhez szükséges feltételeket.
4. A negyedik jogalap az indokolási kötelezettség azzal való megsértésén alapul, hogy a Bizottság határozatának indokolása rendkívül rövid, valamint nem írja le és nem sorolja fel a vizsgálat és elemzés tárgyát képező tényeket és aktusokat.

2014. december 30-án benyújtott kereset – Spanyolország kontra Bizottság

(T-841/14. sz. ügy)

(2015/C 073/55)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: A. Gavela Llopis Abogado del Estado)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a Bizottság szolgálatai által a 2014. október 21-i levélben közölt, kamatfizetésre kötelező határozatot;

- másodlagosan állapítsa meg, hogy a 11. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt növelés nem alkalmazható;
- függetlenül attól, hogy az előző kérelemnek a Törvényszék helyt ad-e, az első kérelemhez képest másodlagosan állapítsa meg, hogy a késedelmi kamat esedékességének kezdete 2004. január 20., vagyis a tartozás 2003. november 27-i lehetséges megállapítását követő két hónapot követő első munkanap, amely vonatkozik a jelen eljárás tárgyát képező valamennyi ügyletre, vagy ennek hiányában a három utolsó ügylethez kapcsolódó vámtartozás kamataira;
- az alperes intézményt kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset az Ares (2014) 3486706 (BUDG/B/02/MTC/ IB), 2014. október 21-i bizottsági levélben foglalt határozat ellen irányul, amely a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet 11. cikkét alkalmazza.

A jelen kereset az 1994. április és november között holland vámterületről kiinduló azon 26 ügylet holland hatóságok általi vizsgálatából ered, amelyek a bevallás alapján a spanyol Algecirason keresztül hagyták el a közösségi vámterületet. Az említett hatóságok megállapították, hogy a szóban forgó termékek elkerülték a vámvizsgálatot, mivel nem hagyták el az Unió területét. Később a holland hatóságok új jegyzőkönyvet vettek fel nyolc vámáru-nyilatkozat vonatkozásában, mivel kétségeik merültek fel a teljesítés bizonyítékaként benyújtott dokumentumokon szereplő bélyegzők és aláírások hitelességével kapcsolatban.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az 1150/2000 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével, 10. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével, 6. cikkének (3) bekezdésével és 2. cikkével összefüggésben értelmezett 11. cikkének az általi megsértésére alapított jogalap, hogy a Bizottság e cikket az abban nem foglalt esetre alkalmazta
 - a felperes azt állítja e tekintetben, hogy nem a 6. cikk (3) bekezdése a) pontjában, hanem a b) pontjában foglalt vámtartozásról van szó.
2. A második, az arányosság elvének és a jogbiztonság elvének az 1150/2000 rendelet 11. cikkének (2) és (3) bekezdésének alkalmazása során való megsértésére alapított jogalap
 - a felperes e tekintetben azt állítja, hogy e két bekezdés a késedelmi kamat növeléséről rendelkezik, amelynek célja nem a fizetési késedelemmel okozott kár ellentételezése, hanem olyan kényszerítő jelleg biztosítása, amely kizárja az azon esetben való alkalmazást, amikor a tagállamnak nincs tudomása a késedelmesen teljesített kötelezettség fennállásáról.
3. A harmadik jogalap az 1150/2000 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének azon időpont meghatározásával kapcsolatos megsértésén alapul, amikor a vámtartozást meg kellett állapítani, következésképpen a késedelmi kamatok esedékességének kezdő időpontjának meghatározása nem megfelelő, mivel az ügyek már bíróság előtt voltak, ezért ezen időpontot mindenesetre csak bírósági határozat állapíthatta volna meg.